

23e jaargang
nr. 237
december 2000

hei & wei

dorpsblad voor Blaricum

Sponsors ABN/AMRO, Fa. Wed. B. Vos, Fa. Jan de Jong

hei & wei
is het dorpsblad
door en voor alle
Blaricummers
en is een uitgave
van de
Stichting
Dorpsblad
Blaricum.

ALPHAG BV
Blaricum

DAP

DN

eigenaar: de heer R. Ton

INTERVENTUS
ASSURANTIE

JSR

de Jong Strankinga Ronk

MOULIJN BOSSE
&
HUDDLESTON SLATER

GOOISCHE
UITVAARTVERZORGING

Wie valt dit laatste sponsorvakje?

PRETTIGE KERSTDAGEN EN EEN GELUKKIG NIEUWJAAR

EEN ANDERE KERST

Over enkele dagen is het weer zover. De kerstdagen, die hier zo huiselijk gevierd worden, zijn dan weer aangebroken. De viering van Kerstmis is niet overal hetzelfde. Neem alleen al het verschil van een zomerse kerst, oliebolletjes op het strand, of een winterse. Bij andere religies wordt het kerstfeest helemaal niet gevierd en veel landen kennen alleen maar een eerste kerstdag. Maar ook binnen ons eigen Christelijk kerstfeest kunnen er zich tijdens die dagen onverwachte gebeurtenissen voordoen. Over die onverwachte gebeurtenissen, een andere kerst dus, gaat deze kerstuitgave. U zult vrolijke, ontroerende, geestige, zeevaardige, weers- onvriendelijke, stichtelijke en nadenkende verhalen vinden, die naar wij hopen u veel leesplezier zullen geven. De redactie van hei & wei wenst u allen hele prettige kerstdagen, een heel vrolijke jaarwisseling en alle goede wensen voor het nieuwe jaar 2001.

WARM EN KOUD

We hebben allemaal iets met kerst. Maar die relatie is best ingewikkeld. We hopen dat het weer zo zal zijn als vroeger, thuis, op zondagsschool. Toen de wereld nog overzichtelijk was en veilig, vertrouwd en vredig, warm en weldadig. We zijn heel wat illusies kwijtgeraakt in de loop van het leven. En toch dragen we dat oerbeeld van kerst met ons mee. Wie weet kunnen we dit jaar weer bij dat goede grondgevoel komen. Daarmee vragen we tegelijk iets onmogelijks van onszelf en van de kerstdagen. We hopen op een wonder, maar dat is gedefinieerd in termen van jeugdsentiment en nostalgie, van oermythen en kinderdromen. En gaven we onszelf nog maar de kans om die paradox het volle pond te geven, in rust en bezinning, bij inspirerende muziek en een goed glas.... Maar deze korte dagen worden overwoekerd door koude drukte en warme spijzen; en in een vloek en een zucht is alweer voorbij waar we ons op leken te verheugen. Misschien dat het daarom wel eens tijd wordt voor een andere kerst. Juist de feestdagen in tijd van oorlog en van ziekte weten mensen zich achteraf het beste te herinneren. Toen je het niet verwachtte, toen geschiedde het zomaar. Voor mensen die in het duister tastten ging een groot licht op. Vooraf en voorbij aan al ons georganiseer en verwachten. Ik wens u uiteraard geen ziekenhuisopname toe in deze donkere dagen. Maar wel een onverwacht andere kerst, anders dan vroeger, en juist daarom sprekend voor vandaag en bemoedigend voor morgen. En dan vooral voor wie het dit jaar niet zien zitten met die opgeklapte vredesverlangens. Zulk een andere kerst kun je niet organiseren; je kunt je er wel een klein beetje voor openstellen; en er soms anderen een beetje aan helpen. Gezegende dagen vol vrede gewenst!

ds A.W.Berkhof

Waarom denkt u als we het woord 'kerstfeest' noemen?

'Zegt me niets, ik ben altijd alleen', zei de verkoopster; 'Aan een sprookje. Wel een aardig sprookje, daar niet van,' zei de boekhouder. 'De kerstgeschiedenis spreekt me helemaal niet aan. Ik ben niet godsdienstig opgevoed. Het kerstverhaal vind ik een beetje afgezaagd worden', zei de gepensioneerde; 'Dat er een kindje geboren is. Maar het is wel erg lang geleden,' zei de huismoeder; 'Ik denk, dat ik dan nodig weer naar de kerk moet,' zei de typiste; 'Ik vind het zielig dat dat kindje in een stal geboren werd. Ik geloof niet dat ik er in deze tijd iets aan heb,' zei de kunstenaar; 'Dan denk ik aan mijn kinderen die in Australië zitten, zodat ik hen niet kan bezoeken. Dat ik helemaal alleen ben. Dat de familie niet bij elkaar kan komen zei de moeder; 'Daar geloof ik helemaal niet in. Het past niet meer in deze tijd,' zei de koopman; 'Ah, de kerstnacht, dat is grandioos. Dat gaat je door merg en been,' zei de aow-er; 'Als ik het gelovig zie is het de geboorte van Christus, de Heiland,' zeiden de dominee en de pastoor; Maar wat is nu uw antwoord???

J.W.

VUURWERK

Doet u dit jaar gewoon weer mee? Denk dan even aan ENSCHEDE

Een andere kerst

De eerste aanbiedingen voor kerst artikelen en kerst-versiering lagen op de tafel Zwijgend staarde ze uit het raam. Of liever ze keek wel uit het raam, maar zag niets omdat haar ogen vol tranen stonden. Dit jaar zou Kerstmis zo heel anders zijn. Vorig jaar waren ze nog samen. Begin maart was haar man gestorven en voor het eerst was ze met Kerstmis alleen. Haar zoon kwam door de achterdeur naar binnen. "Ha, ma," zei hij, en hij gaf haar een kus. Tegelijkertijd merkte hij dat er wat met haar was. "Is er wat?", vroeg hij. Ze probeerde snel de tranen uit haar ogen te vegen. "Je denkt aan vader, hè!", en met een blik op de tafel, zei hij er direct achteraan: "Kerstmis komt eraan." Om zich te vermennen stond ze op en zei: "Ik zal koffie zetten". Even later kwam ze terug uit de keuken met twee dampende kopjes koffie. Ze dronken zwijgend, ieder met hun eigen gedachten. Toen zei hij: "Met Kerstmis zullen we pa extra missen, zeker jij, maar je weet dat je rustig bij ons kunt komen." Dat was al door haar hoofd gegaan, maar ze wist niet hoe ze zich op die dagen zou voelen. Hier in huis kon ze verdrietig zijn wanneer en zolang ze wilde en bij anderen moest ze zich toch altijd inhouden. Ze wilde geen domper op de kerstfeest zijn. Bovendien na het bezoek moest ze weer naar huis en dat was iedere keer een moeilijk moment - thuiskomen in een leeg huis, alleen. Hij zag zijn moeder nadenken. En in een poging haar te troosten en tegemoet te komen, zei hij: "Je mag het helemaal zelf weten, en als het niet gaat breng ik je zo naar huis, of blijf anders slapen, of zal ik zorgen dat er hier een kerstboom staat, dat je het hier een beetje gezellig hebt?" Ze schudde haar hoofd en met een glimlach over zijn bezorgdheid zei ze: "Ik weet het nog niet, laat me maar even." En ze veranderde van onderwerp. Later toen hij weg was, dacht ze na. Het zou zeker een andere Kerstmis worden dan vorig jaar, dat was zeker. Dat kon ze niet veranderen. Maar 'hoe' dat anders er uit zou zien, daar had ze wel invloed op. Uiteindelijk liet ze haar zoon vlak voor Kerstmis een paar dennentakken brengen en zette ze de kerststal, dat vonden de kleinkinderen altijd zo leuk. Wat het bezoek aan haar zoon betreft, hield ze nog een slag om de arm, maar bij zich zelf had ze al bedacht dat ze ging. Tenslotte moet je anderen ook de gelegenheid gunnen om je door een moeilijke tijd heen te helpen. Ik hoop dat het voor iedereen een zalig Kerstmis mag worden.

Cuno Lavaleije

Leven, Groeien, Zijn

Van het leven dat achter ons ligt.
Tot wasdom gekomen door gekregen talent
en kreukels die helpen bij onze groei.

Waardoor zien wij?
Waardoor begrijpen wij
denken, voelen en handelen
van onszelf en van anderen?
Waardoor groeit inzicht tot meer inzicht
talent tot meer talent
kracht tot kracht, liefde tot liefde?
Wat maakt echt echt?

Alleen als mensen
krachtig en kwetsbaar durven te zijn
egotrips en ijdelheid verfoeien
verwonderd blijven, zich open stellen
dan groeit hun talent
behouden en vernieuwen zij
hun weg met eigen richting, met warmte en maat
zijn en blijven zij mens.

KERST 2000

Kerst 2000 is zeker anders. Het is immers zo dat velen rond kerst 1999 zich toch enigszins bezorgd afvroegen hoe het kort na kerst, namelijk tijdens de eeuwwisseling, zou verlopen. Gelukkig zijn alle voorbereidingen niet voor niets geweest en is de jaarwisseling zonder noemenswaardige problemen verlopen. Al de tijd, al de energie en al het geld dat te maken had met die jaarwisseling is goed besteed. Ook alle voorbereidingen in het kader van de rampenbestrijding zijn niet voor niets geweest. Helaas is een echte ramp altijd onvoorspelbaar. We hoeven maar even terug te denken aan Enschede. Kerst 2000 staat voor mij echter zeker in het teken van reflectie. Respect voor elkaar, respect voor moeilijke besluiten die genomen moeten worden, is niet altijd op te brengen. Dat houdt in, dat verschillende verantwoordelijkheden veel duidelijker uitgelegd moeten worden en het is dan ook goed dat bij omvangrijke projecten communicatieplannen bijgevoegd worden. Informatie verschaffen is echter geen wondermiddel om problemen te voorkomen. Het helpt wel om te bereiken dat een breder draagvlak gerealiseerd kan worden. College en raad zullen ook naar elkaar toe moeten kunnen inspelen op nieuwe en

veranderende omstandigheden. Wat verwachten we van elkaar en hoe zorgen we er gemeenschappelijk voor dat de belangen van de gemeente helder en duidelijk naar buiten gebracht worden. Ook hier geldt misschien dat nu geregelde structuren ter discussie moeten komen te staan. De staatscommissie Elzinga geeft hier aanbevelingen voor. Een aantal van deze aanbevelingen zijn bij ons overigens al lang ingevoerd. Maar we zullen ook een antwoord moeten vinden op de vraag hoe we moeten omgaan met het feit dat het huidige democratische stelsel roestvorming begint te vertonen. De raad en het college worden soms links en rechts ingehaald. In het verkeer is dat gevaarlijk, in het openbaar bestuur een uitdaging. We moeten samen een antwoord vinden op de vraag of het anders moet en veel meer nog hoè het anders moet. Kerst 2000 is echter veel eerder een periode voor familie en gezin. Een vakantie, een paar dagen thuis en even geen besparingen die met werk te maken hebben. Een periode om over het komende jaar na te denken. Een periode om de accu (ook van de auto) weer op te laden. Ik wens u allen die kerstdagen toe die u wenst en een zeer voorspoedig 2001.

P.H. de Winter
Burgemeester Blaricum.

HERINNERING

Het is alweer zo'n zes jaar geleden, die bijzondere Kerstmis. Het leek alsof het nooit winter wilde worden. De november stormen hadden de laatste bladeren van de bomen geschud. Donkere wolken pakten zich samen boven Blaricum, terwijl de temperatuur je deed verlangen naar een warm zonnetje. In de verte over de weilanden heen kijkend, zag je de grote verlichte "Ster" in ons dorp boven de huizen uitkomen. Eindelijk, voor het eerst ervoer ik dat Kerstmis nabij is. Je zag mensen met kerstbomen sjouwen. Bij de tuincentra was het dan ook een drukte van belang. Langzamerhand kreeg het 'kerstvirus' ook mij in zijn greep. Ik winklede van harte mee, en ons huis was helemaal in kerstfeest omgetoverd. En dan... kerstavond, de kerkklokken luidden in de verte. Kom maar, kom maar, het was alsof ze je riepen. In de nacht en de kou naar de kerk. Eenmaal binnen een herkenning van geuren en geluiden. Na het zacht gezongen "Stille nacht", ging de mis verder. En ik, ik dank God voor deze zo bijzondere Kerstmis. Na jaren van verdriet om de kinderloosheid. Zaten wij nu voor het eerst met ons kind uit een ver en vreemd land in de kerk. Ik had grote moeite mijn emoties de baas te blijven. Alles is goed, deze mooiste Kerstmis uit mijn leven.

hei & wei

bestaat mede dankzij een voorlichtingsbijdrage, donaties en de adverteerders

Eindredactie:
Conny Rector en Rob Tammerijn
Kopij: Noolseweg 23a, 1261 EA Blaricum
(035) 5316599

Redactie:
Cornelie Andreae-Rothbarth, Adrie Boxmeer,
Ada Keizer, Linda Knufman, Hennie Lamaker,
Marjan Leunissen, Aty Lindeman-Stregholt,
Tineke Mastwijk-Vermeer, Piet Nicks,
Jan Rigter, Ina Schaafsma, Wim van der Veer,
Corry de Vrietze-Brandenburg, Jan Willems,
Tiny de Wit, Adrie van Zon

Medewerkers:
Anneke de Beukelaar, Eric Jan Bulten,
Linda Eggenkamp,
Advertentieopdrachten:
Mariëtte v.d. Spek, tel.: (035) 538 71 70
Uitgever: Stichting Dorpsblad Blaricum
Voorzitter: Paul Nobelen
Secretariaat: Mariëtte v.d. Spek

Penningmeester en donateursinformatie:
Floris Eijffinger, tel. (035) 538 63 07
Banknr. 55.16.17.047 t.n.v. St. Dorpsblad Blaricum
Druk: JM2, (035) 531 65 20

KERSTMIS MET EEN JONGE HOND

Onze boxer was pas vijf maanden oud, toen hij voor de eerste keer Kerstmis mee maakte. Nu was het niet de eerste keer dat wij Kerstmis vierden met een jonge hond, want hij was inmiddels onze derde boxer. We dachten dat we nu ongeveer wel wisten wat ons te wachten kon staan.

Voor alle zekerheid hadden we de kerstboom in een boek van de kamer gezet tussen twee banken in. Bovendien stond hij op een tafeltje, zodat de kerstballen niet op haphoogte hingen. De viskom konden we nergens kwijt, dus die ging onder de kerstboom, dan maar geen kerststalletje dit jaar.

We gingen naar de kerstnachtdienst en dachten dat we thuis alles wel onder controle hadden: een groot kerststuk stond ver weg op de grote tafel, kaarsen waren uit. "Veilig" dus!

Tijdens de kerstnachtdienst werd ik toch een beetje onrustig en we gingen dan ook meteen na afloop naar huis.

Nu vinden de meeste mensen dat hyacintken lekker ruiken, maar voor een hond smaken ze kennelijk ook lekker, want die

waren gewoon uit het kerststukje geplukt, dat op de salontafel stond en opgegeten. Verschillende kerstballen lagen in scherven op de grond, want het is toch wel leuk om jezelf weerspiegeld te zien in iets wat boven je hangt, dus even springen om dit nader te bekijken.

Het tafellaken op de grote tafel had vier punten en daar kun je nu eenmaal als hond zijnde lekker aan trekken, kijken hoe ver dat gaat, maar dan is het wel even schrikken als er met een knal een kandelaar op de grond valt. Dan toch maar niet verder trekken. Gelukkig maar, want toen we thuis kwamen, stond het grote kerststuk precies op de rand van de tafel en onze hond: die had van alle inspanningen toch wel reuze dorst gekregen en stond gezellig uit de viskom te drinken. En de vissen, die zwommen nog vrolijk rond.

Het is inmiddels jaren geleden en toen onze volgende boxer een jong hondje was, hebben we haar tijdens de kerstnachtdienst toch maar in d'r bench gedaan. Wel zo rustig!

Tiny de Wit.

KERSTDRUKTE IN DE MALBAK 1999

Op 7 december 1999 ruikt de hele Blaercom naar dennengroen. In een zaaltje staat een tafel beladen met kaarsen, lint-strokransjes-tule en roodstenen schotels te wachten op de cursisten die het materiaal zullen omtoveren tot een eigentijds kerststuk. Stuk voor stuk worden de 16 plaatsen ingenomen en men verdiept zich in alles dat kerstmateriaal heet of daar voor doorgaat.

Inspiratie

De vakdocent Co Amesz van het Florens College uit Naarden houdt een korte inleiding en geeft verschillende manieren aan waarop je b.v. de strokrans kan verwerken, waardoor er geheel diverse creaties ontstaan. Door de cursist attent te maken op de mogelijkheden van het materiaal wordt het resultaat vernieuwend en werkt het inspirerend om te komen tot eigen fantasie. Het eenheids kerststukje dat ontstond door het strakke voorbeeld is hier dan ook verleden tijd. De bloemschikkers werpen zich even later fanatiek op hun opdracht. Eerst nog zenuwachtig pratend en aan wurut net steeds stuiter. Op eens klinkt er een diepe zucht: "Ik kan het echt niet, de schotel is veel te klein!"

Co lacht en laat haar zien dat een kleine verandering ruimte maakt voor de kaarsen, die wat doelloos op tafel stonden. Soms bekleedt iemand de krans met mos of coniferengroen, maar het gele stro wint het vanavond. Om ± 22.00 uur is iedereen moe maar de kerstshow laat een geslaagde avond zien. Een bloemist zou zijn winkel graag aankleden in deze drukke tijd met de 16 "pareltjes".

Hennie Lamaker

NATUURLIJK TUINIEREN

De afgelopen zomer, weer veel te vlug voorbij, bracht veel regen. Voor tuiniers op onze zandgrond is er altijd de troost, "dat het voor de tuin zo goed is". En dat was het dan ook, zeker voor de nieuwe beukjes langs de Eemnesserweg, ook goed voor de nieuwe lindes, zuilvormige peertjes en naar mijn idee ook voor de vele nieuwe bomen die in en rond ons Dorp dit voorjaar zijn aangeplant. Ook bij de zogenaamde 'landingsbaan' stond de wilde flora nu ook met de tweejarige zoals de teunisbloem, toorts en slangenwortel erbij, hoog te bloeien! In de tuinen groeide alles extra uitbundig en wild! Overal zie je nu druk snoeien en ruimen om weer orde te scheppen in wat toch wel een beetje een chaos was geworden. Maak de tuin niet te netjes er kan dan zoveel meer schuilen wat in onze natuur thuis hoort! Ik las dat het kamerlid Klein-Molenkamp tijdens een debat over de natuur de suggestie naar voren bracht, om mensen die hun tuin natuurlijk inrichten met bijvoorbeeld een vijver en veel struiken, subsidie zouden moeten krijgen: "Als

ik zie hoe snel kikkers en salamanders in mijn stadstuin zijn gekomen" aldus Klein-Molenkamp. Volgens mij heeft hij groot gelijk. Twee jaar lang lag een stukje grond achter ons braak en groeide er spontaan allerlei kruiden op. Prompt hadden we die jaren puttertjes, zwartkoppen, goudvink, sijsjes, mussen en egels ook in onze tuin.

Er is veel gepubliceerd over 'Natuurlijk Tuinieren' o.a. als groot voorbeeld J.P. Thijsse, Peter Bulting met 'Tuinieren met Inheemse Planten' en vele andere schrijvers. Erik van Ommen, bekend vogelkenner en schrijver, die dit voorjaar voor zijn nieuwe boek op Kasteel Groeneveld, de vogels heeft geobserveerd en getekend, was verwonderd over de grote verscheidenheid aan vogels in dit toch dicht bevolkte gebied. De Gemeente Blaricum, ook dat las ik, gebruikte en heeft ook nog nooit gif gebruikt voor onkruidbestrijding. Leuke berichten en een stimulans om ook op kleine schaal de natuur een kans te geven!

Anneke de Beukelaar-Reiling

ODC kampioen 2000

Onder warme publieke belangstelling vond in Blaricum de afgelopen koude maar gelukkig droge zondag 19 november het kampioenschap plaats van de 'ODC' (Ouwe Dozen Club).

De dames moesten een dressuurproef rijden in de vorm van een kuur op muziek. Voorwaarde daarbij was dat zij geheel verkleed te paard zouden gaan. Het resultaat mocht er zijn; van sigaar tot indiaan, van blues-brother tot Arabier en van ouwe doos tot cowgirl. Alle mogelijke varianten waren er onder de dames te bewonderen waarbij zelfs sommige paarden niet aan de verkleedpartij ontkwamen.

Voor de deskundige jury in de persoon van Saskia Raven en haar assistente Elisa Lagcher was geen makkelijke taak weggelegd aangezien alle dozen hun uiterste best hadden gedaan om zo origineel mogelijk in de ring te verschijnen. Tijdens de kuur werden zij begeleid door ringmeesteres Roos Dijkstra.

Na rijp beraad van de jury ging uiteindelijk de felbegeerde titel, ODC kampioen 2000, naar Marianne Wielart. Zij mag zich een jaar lang ouwe dozen kampioen noemen. De muziekkeuze, originaliteit, aankleding en uitvoering van de kuur gaven de doorslag bij deze beslissing.

De wisseltrofeeën bestaande uit een

De huldiging van de kampioen door doosgenoten

ouderwetse kijkdoos en een beker mag zij een jaar lang in haar bezit houden. Het lintje en de plaquette vormen een blijvende herinnering voor haar. Het waren niet alleen de ouwetjes die het nog best deden. Ook de jeugd heeft die dag haar beste (paarden)beentje voorgezet. In een volge lieten zij prachtige staaltjes van hun kunnen zien.

Het publiek werd verder nog getraakteerd op een prachtige western show. Een heuse cowboy liet met zijn Apalloosa zien waar man en paard in perfecte harmonie toe in staat zijn. Wie wordt de ouwe dozen kampioen van 2001 was de veel gehoorde vraag. Wij weten het volgend jaar.

Gedicht

Omdat eenvoudigen verstaan wat door geen ingewikkeld zoeken noch lezen in geleerde boeken begrepen wordt of nagegaan.

Zijn herders toen in Uwen stal geknield en hebben U aanbeden Dit is tweeduizend jaar geleden en nog weet elk het overal

Geen mens heeft ooit hun naam gemeld de rest van hun onschuldig leven is door geen wetenschap beschreven wordt slechts aan kinderen verteld.

Anton van Duinkerken

Piet Niks in de bloemetjes

Op maandag 13 november j.l. werd Piet Niks, wegens het bereiken van de daarvoor geldende leeftijd, bij zijn afscheid als Buitengewoon Ambtenaar Burgelijke Stand, door burgemeester de Winter in de bloemetjes gezet. In een korte toespraak memoreerde de burgervader de geweldige en gedreven manier waarop Piet veel werk maakte van zijn speeches voor meer dan 150 bruidsparen. Altijd was er een persoonlijk door hem gemaakt gedicht voorin het trouwboekje en voor trouwen in andere talen draaide Piet zijn hand niet om. Zijn plezier in dit werk was groot evenals zijn spijt om te moeten stoppen. Uit naam van alle bruidsparen danken wij Piet voor de vele jaren BABS zijn en wensen hem nog vele gelukkige en gezonde jaren.

CHINEES-INDISCH RESTAURANT "YONG AN" HEROPEND

Op woensdag 13 december j.l. is Chinees-Indisch restaurant "Yong An", Huizerweg 3, met veel feestgedruis heropend. Gijs Jansen, de twee-jarige kleinzoon van de familie Veerman knipte een lint door, waarna de tientallen genodigden het prachtig verbouwde restaurant konden bewonderen.

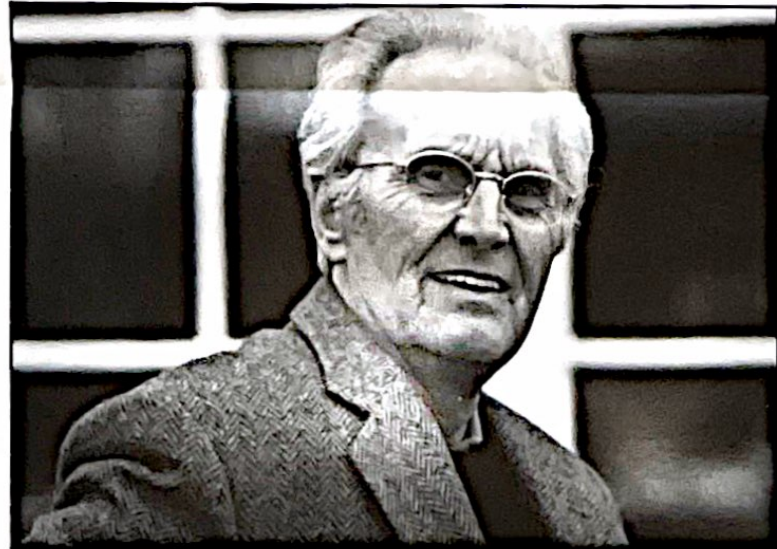
Een karwei dat 4 jaar geleden begon, was eindelijk volbracht. Vele tegenslagen vonden de Veermannen op hun weg, maar met veel hulp van familie en vooral van hun

rechterhand Leng, konden dan toch eindelijk de deuren open. Een dag daarna, op 14 december werd, ter ere van de heropening, een speciaal diner gegeven, waarvan de gehele opbrengst bestemd is voor het goede doel "War Child".

De redactie van hei & wei wenst "Yong An" veel succes met hun sfeervolle, vergrote en gemoderniseerde zaak, waarmee zij een positieve bijdrage geven aan de uitstraling van ons mooie dorp.

De familie Veerman en eerste afhaalgast Binno in de nieuwe bar

HOVENIERSBEDRIJF P.E. CALIS

- * Tuinadvies
- * Aanleg en onderhoud
- * Tuinarchitectuur
- * Sierbestrating

Witzand 1 - Blaricum (035) 5311912

L. Vos

WONINGINRICHTING
Linnen en Bedtextiel
Huizerweg 2 Blaricum
Tel. 035 538 33 93

RICOM®

De Dam 66
1261 KV Blaricum
Tel. (035) 524 11 21
Mob tel. 06 537 00 536
Fax (035) 525 52 16

Coradres: Postbus 67
1260 AB Blaricum
e-mail:
ricombv@worldaccess.nl

AUTOMATISERING
PC-systeem standalans
Netwerken
Randapparatuur
Software

Hoveniersbedrijf Roest - Borsen

Schietspoel 27, 1251 XT Laren

Tel./Fax
035 538 44 70

